

(2003/C 137 E/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2807/02**från Gabriele Stauner (PPE-DE) till kommissionen**

(7 oktober 2002)

Ämne: Orättmätiga arvodestillägg för ledamöter av kommissionen

I sitt svar på min skriftliga fråga P-1805/02 ⁽¹⁾ vägrar Kinnock på nytt att upplysa om i vilken omfattning han har utnyttjat den s.k. korrigeringskoefficienten. Användningen av koefficienten på kommissionsledamöternas arvoden stoppades först när jag ställt min första skriftliga fråga P-1233/02 ⁽²⁾.

Om kommissionens vice ordförande Kinnock har fört över en del av sin lön till London och inte till sitt konto i Bryssel, har han fram till i juni i år, enligt uppgifter i media, kunnat inkassera ungefär 3 000 EUR per månad på tillägg. Ser man till Kinnocks totala tjänstetid hittills i Bryssel kommer man på detta sätt i en försiktig uppskattning fram till ett totalbelopp på cirka 150 000 EUR.

Hur kan vice ordförande Kinnock trots detta hävda att extra utbetalningar i den storleksordningen inte utgör någon arvodesökning?

Varför försöker Kinnock ge intryck av att EG-domstolen skulle ha godkänt dessa arvodesöverföringar? Känner han inte till att domstolen också stoppat sådana överföringar?

Av vilken anledning hemlighåller kommissionen vilka som utnyttjat överföringarna om dessa, såsom kommissionen hävdar, är fullständigt rättmätiga? Hur är ett sådant hemlighetsmakeri förenligt med kommissionens demokratiska ansvarsskyldighet?

Kan kommissionen bekräfta att kommissionsledamöter som inte kommer från Förenade kungariket också kunnat överföra en del av sitt arvode till London för att där finansiera exempelvis fastighetsköp på mycket förmånliga villkor (tillägg på mer än 60 procent)?

⁽¹⁾ EGT C 309 E, 12.12.2002, s. 164.

⁽²⁾ EGT C 277 E, 14.11.2002, s. 162.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(10 december 2002)

Parlamentsledamoten upprepar ett antal frågor om lagligheten i överföring med korrigeringskoefficient som i stort sett liknar de som framfördes i hennes skriftliga frågor P-1805/02 ⁽¹⁾ och P-1233/02 ⁽²⁾. Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på dessa frågor, som i detalj redovisar de rättsliga skälen till varför systemet är lagligt, och inte leder till någon nettolöneökning.

Som parlamentsledamoten känner till anser kommissionen att systemet för överföring med korrigeringskoefficient står i full överensstämmelse med principen om parallellitet som anges i rådets förordning om medlem mars ersättning ⁽³⁾. Dessutom är antagandet att korrigerade överföringar är löneökningar felaktigt. Tillämpningen av korrigeringskoefficienten, när det gäller fast anställda tjänstemän och medlemmar av domstolen, revisionsrätten och kommissionen, är till för att spegla skillnaden i levnadskostnader mellan tjänstestället och den plats där tjänstemannen eller medlemmen fortsätter att ha ekonomiska förpliktelser. Det är därför ett instrument avsett att inom vissa gränser garantera jämställdhet i köpkraft.

Inget kommissionsbeslut har fattats "som resultat av" en fråga från parlamentsledamoten. Som parlamentsledamoten känner till från svaret på sin fråga 1233/02, informerades kommissionen av revisionsrätten den 17 maj 2002 att medlemmar av domstolen den 16 maj beslutade att upphöra använda systemet för korrigerad överföring från den 1 juli och att fortfara med detta tills den rättsliga grunden för sådana korrigerade överföringar hade klarlagts. Kommissionen noterade detta och beslutade den 5 juni att följa samma linje från den 1 juli. Det beslutet genomfördes vederbörligen och är alltså i kraft.

Den hänvisning som parlamentsledamoten gör till "intryck" i samband med domstolen verkar inte ta notis om det brev som domstolen skickade till henne den 15 juli som bekräftade den institutionens åsikt att det system för korrigerade överföringar som anges i tjänsteföreskrifterna också lagligen gäller medlemmar av kommissionen, revisionsrätten och domstolen. Kommissionen är medveten om att medlemmarna i domstolen den 12 juni följda samma linje som medlemmarna i revisionsrätten och kommissionen och upphörde att använda systemet för korrigerade överföringar.

I ett brev av den 9 oktober 2002 till viceordförande Kinnock, informerade dock domstolen kommissionen att den efter att ha tänkt över saken hade återbekräftat sin åsikt att systemet för korrigerade överföringar som tillämpas på medlemmar av institutionerna alltid har varit, och fortsätter att vara lagligt, och i full överensstämmelse med reglerna. Följaktligen har domstolen avslutat sitt upphävande av systemet för korrigerade överföringar, och har därför beslutat att tillämpa korrigerade överföringar för sina medlemmar på samma villkor som för tjänstemän. En kopia av det brevet kommer att skickas till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

Kommissionen bekräftar att ingen medlem av kommissionen som inte är brittisk medborgare har genomfört överföringar till det landet.

(¹) EGT C 309 E, 12.12.2002, s. 164.

(²) EGT C 277 E, 14.11.2002, s. 162.

(³) Rådets förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom av den 25 juli 1967 om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter och till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, EGT 187, 8.8.1967.

(2003/C 137 E/139)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2808/02

från **Graham Watson (ELDR)** till kommissionen

(7 oktober 2002)

Ämne: Gemensam reformering av fiskepolitiken – exklusiv zon om 12 mil

Har kommissionen övervägt att låta bestämmelsen om en 0-12 mils zon gälla för nationella fiskefartyg?

Det nationella skaldjursfisket är i skriande behov av skydd mot överfiskning. Kan kommissionen i korthet redogöra för vilka åtgärder som vidtagits med avseende på detta och tala om vilken tidsplan den följer?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 november 2002)

Kommissionen har för avsikt att i framtiden behålla exakt samma villkor för tillträde till zonen på 12 sjömil som finns idag och som har funnits i många år. Därför finns det inga specifika referenser vad gäller ensamrätt till denna zon för nationella fiskefartyg.

Enligt de existerande villkoren bedrivs fiske i vissa delar av medlemsstaternas zon på 12 sjömil enbart av fartyg från medlemsstaten. I de områden där man kommit överens om att fartyg från andra medlemsstater har tillträde har de arter som riskerar att överfiskas specificerats.

Om kustfiske av skaldjur behöver skyddas finns det nu möjlighet att göra det enligt artikel 46 i rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer⁽¹⁾ där möjligheterna för självständiga åtgärder från medlemsstaterna fastställs. Kommissionen har för avsikt att ersätta förordning (EG) Nr 850/98 med en ny förordning inom samma område men inom den nya förordningen tänker kommissionen behålla de villkor som ger medlemsstaterna rätten att anta ytterligare tekniska åtgärder för de lokala bestånden.

(¹) EGT L 125, 27.4.1998.